

[illegible]

PŮL TUNY ZE ZÁKONA

Šestáho července zaplanul Hus a Motákovi přivezla Avie plná Zamilku a Česmílka trezor. To bylo v 10 hodin 15 minut. Náhlá dobrá, perspektiva námahy /jak se později ukázalo/ neopodstatněnou sebedůvěrou omezena. Zkrátka jen taková legrace.

Jakýmsi tichým souhlasem byl do čela všeho postaven Žura. Moták se poněkud mimozná uchechtával, protože:

- skutečnost překonala jeho očekávání
- musel neustále odbíhat, aby chladil vařící hlavy klientů

Šéf byl taky trochu nervózní. Čekala ho cesta do Ostravy, ale už za malou chvíli to nebylo tak jisté. Pokud by nechtěl odjet i s trezorem. V tom případě hrozilo nebezpečí, že počet rozprášených Česmílků poroste přímo úměrně každému dalšímu kilometru. Už tak jsme nestačili výsledky jízdy z Chocně konzumovat.

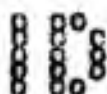
V 11 hodin 15 minut je trezor stále ještě v autě. Práskáč nás povzbuzuje demonstrací pro tuto operaci speciálně zhotoveným zařízením, skládajícím se z tyčky s kolečkama. Vypadá to velice slibně, ale radost je kalena faktem, že pro vyndávání trezoru ze skříňové Avie žádné zařízení nemá. Ale je pivo, tonic a fernet. Aspoň tedy pomáhám seč mi síly stačí.

Samořejmě že janom nechlastáme. Každý se snaží být nějak užitečný. Žura s Helmutkem přemlouvají tu ocelovou krávu, aby se aspoň rozhoupala. Pavel /sui generis Moták II./ přistavuje k Avii lešenářské trubky /zatím naprosto rovné/, po kterých - jak všichni doufají - sjezdě trezor dolů. Press usilovně připaluje Práskáčovy startky, jenž ho za to odměňuje radostí do života. Moták běhá nervózně nahoru dolů a v rozhodujících chvílích pravidelně absentuje. Helmutkova sakralepápolovina kmitá a jídlem a odbíhá nakupovat další lahvičky. Šéf se chytá za hlavu. Mně se nedaří zapojit se do žádné z uvedených činností a tak si ze zoufalství ukopávám kus palce. Zkrvavená noha je sama dost výmluvným dokladem, kdo že se tu nejvíce snaží.

Zhruba za hodinu a půl se daří nemožné. Trezor čistě sjíždí po připravených trubkách a končí zabořen v písku. Šéf chvatně naskakuje do Avie a mizí. Snad aby ho měkké srdce nepřinutilo nám dál pomáhat. Někoho napadne, že bychom měli použíté trubky maskovat. Jsou chnuty téměř do pravého úhlu. Ale vzhledem k tomu, co nás čekalo, to byl po obědě přehnaný smysl pro detail.

V průběhu dalších sedesáti minut je trezor usilovným pajcrováním dopraven k domovnímu vchodu. Já mám za sebou zkušenost pádu do zákeřného výkopu a v hlavě se rozblikávají první žárovíčky dezerce. Práskáčovy kolečky se vysvlékají z gumy snad ještě dříve než se pod tíhou trezoru otočila kolem dokola. Kombinování býčí s volskou silou se nám úspěšně daří zatarasit vchod a Motákova klientela se holt musí držet při zdi.

Už první dva docela maličké schočky představují stěny osmitisícovek. Snažíme se je zdolet industriální konstrukcí z palet, trubek, prken a dlaždic, při jejíž stavbě Žura přesvědčuje o své skulpturní způsobilosti, ale všechno jde k čertu před bývalým drobným a krátkodobým předmětem Lidových milicí. Padají různé návrhy, jež jsou však modifikací jediné, čím dál tím víc nutkavější představy: trezor zkrátka zůstane před barákem. Jakékoli nebezpečí ze strany zlodějů nám připadá absurdní a zvěsti o bankovních loupežích, při nichž záhadně mizí i nedobytné schránky, jako pohádky salašského policejního sboru.

Moták zatím zhasí dráty. Na druhém konci linek sedí Kůanda ve službě a pomoc vytrvale odmítá. Nezbývá nic jiného než založit požár? Moták ale není nadarmo notářem a přece jen něco vyžebroval. /To ovšem nijak nemění Práskův odsudek: Kůanda zklemal/. Nevím jestli mají heslí ve vlastnictví jeřáb, ale jak společný rozbor situace ukázal, i ten by byl nepoužitelný. Moták přiváží lupci. Jakéhokoli popisu se vzdávám a pro čtenáře, který neví, o co jde, jen tolik, že to utáhne 1600 kg i do schodů /což jsme potřebovali/. Funkční nedostatkem je úhrn délky řetězů cca 50cm. Odpočíváme dál. Žura, Helmutek a Moták shání co a kde se dě. Press shání taky ale Kristýnu. Mluví to tím, že na vykopávkách řetěz mají, ale nepůjde. Ostatně - bylo to buřt, protože Žura zařídí vše.

Trezor se konečně dává do pohybu. U lupci se zpočátku všichni demokracicky střídají /tato poznámka je důležitá v kontextu toho, co ještě bude napsáno/. Kousek po kousku jsme přelezli první dva schodky a blížíme se k hlavnímu schodišti. Uderem 16. hodiny stanul trezor u pety první části dvoudílných schodů a je s onlunovým úměrem odchází. Jakákoli - byť sebeblbější - dopředu naplánovaná akce mi je teď vhod. Ne to, abych prostě vymluvil, přece jen nemá.

Na Zelný trh se vracím v 19 hodin 15 minut čistě ~~převlečen~~ převlečen s ovázaným palcem. Očekávám jeden z následujících stavů věci: - nikdo už ne může samem nebude, dům bude zamčen a já se poseru, protože k žádné další toaletě už nepojdu - budou tam všichni a pěkně rozjetí. V tom případě líbe zapadnu a bez sbytových řetězů vypiju co můžu - bude se ještě uklízet - druhá nepřijatelná možnost.

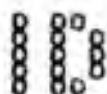
Realita mě jako vždy dotáhla. Trezor je vpůlce schodiště /resp. jeho první části/ a oči přítomných mají výraz šivaného zvířete. Nenápadně tří rukávem bundy o stěnu, abych se taky trochu umazal. Je jasné, že zůstanu-li ještě pět minut, nepojdu. Jenže pořádně se vysrat trvá rozhodně dýl.

Se smíchem poplácávám kamarády: Jak to, že stia zase nehnou? To musím všechno dělat za ně, haha? V obranném smětu mi dokazují, že už byl skoro v nezvěstí, ale zase sjel. Nemusí nic dokazovat. Vylámané kování litinového zábradlí a kus urezšeného schodu nelze přehlédnout. Stejně tak Drčí matka a další tři muže /něč neznámé - jeden se mýlím jmenoval Vlastík/, kteří zřejmě na Helmutkův popud přijeli v bílém bavaráku pomoci. A měli úspěch. Trezor stoupá vzhůru.

Nastala převážně chvíle ocenit odvahu /či spíše cynickou odvážnost/ P. de Presse, který se slovy: Pozdravujte Kristýnu, pravdělně strkal hlavu mezi trezor a zeď.

"Ty vole, to by křuplo jak ořech!" - zděšeně leptal Helmutek, nepochybně touto představou fascinován. Drčí matka ji prožívala celým srdcem a je taky dělal, že se na to nemůže dívat. Moje aktivita se v těchto chvílích vůbec omezila na pití piva, pojištění chleba a přines-podej. Ale nemyslím, že bych tím věc jako takovou nějak výrazně poškodil. Tahání psky lupci už bylo doménou Žury. Nemalo cenu ho střídání ponižovat.

A trezor putoval dál. Na podnět Prásků se sice zjistilo, že pokud nebude odstraněno z jeho čelní strany funkční záhadné kolečko, do dvěří kanceláře ho nikdy nedostaneme. Jenže už pouhé přiblížení se ke kancu bylo pro nás nedosažitelnou maximou.

Jak ubývalo síl, stávala se veškerá činnost automatictější. Jenom Žura u hupcuku hekal, což automaty nedělají. Jako tahouna ho přišlo povzbudit Denise se psou zprávou, že vraha "v té kriminálce" už zabili. Hurá! Všichni jsme spojeni nenávistí k trezorům a kovovým předmětům vůbec. Trubky to cítí a začínají se nebezpečně prohýbat. "No šak co, tak ať to spadne!" - Press je zřejmě na dně. Už jen postává a kouří.

Ale i teď to bylo zajímavé. Rozvěděl jsem se, co znamená "na kant," "Naše-vaše", , vím už, jak vypadá "panenka" atd. V hospodě pak podle řeči budu vypadat jako manuálně mimořádně zručný člověk.

Do práce se zapojuje i Práškač. Spolu tvoříme zřejmě nejslabší část týmu. A navíc jsme vykourili všechny startky.

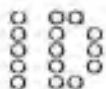
Kolem půl třetí ráno je trezor konečně v patře. Po trubkách je dovalen ke kanceláři a ve tři hodiny slavnostně připeřen ke zdi. Jednotvárným stoucháním, podkládáním a popostrkováním, Žurovou silou a vytrvalostí, manifestním nezájmem o vlastní bezpečnost Presse, smutným údivem Motáka, vrozenou odpovědností Helmutka, plodnými debatami těch tří, Práškačovými zkušenostmi a mou schopností nepřekážet jsme naplnili literu zákona. Moták má teď trezor jako kráva, i když ne v kanceli ale ne chodbě /alespon prozatím/.

Největší dík patří skostavu. Nebyť jeho rekonstrukce náměstí, nehnuli jsme se z místa. Pravda, zničili jsme trubky, palety i pár dlaždic, ale to nám snad odpustí.

H o r a t

VZPOMÍNKA NA MOSKVU - SRPEN 1991

KONEC ZÁVODŮ V ČECHÁCH

Každoročně jsem se na stránkách tohoto dojemníčku rozplýval nad srpnovým závodem šilenců za autíčky ovládanými bowdenem. Již loni došlo mimo všeobecnou potřebnost ke konfliktu, když jeden z favoritů kopl Zamotákovo auto mimo dráhu jenom proto, že se mu pletl do cesty a jel 40 x pomaleji než on.

Mělo to být varování. Když jsme v sobotu ráno stavěli stan a vařili špenát Zeleného průjmu, ostatní na odív vystavující půjčené vozy jako kamufláž, vjelo do depa pět aut někde z Jičína a úplné rodiny rozložily hangáry, kempingové stolky a chemické záchody.

Ještě k našim vozům : Neřadomoták tentokrát k torzu historického pošramoceného vozu vyrobil ovládání z Merkuru a baterku jsme přivázali k rudlovi. Zamoták jel se starým vysavačem poháněným dvěma ventilátory a baterii vzal na dvojkoláku.

Cizí dvojice se namasírovaly a vyrážily. Jejich rodiny /především typické sportovní matky - obětnice/ míchaly nápoje, dávaly pozor, aby počítač správně zaregistroval počty projetých kol a uspávaly mladší fakany závodníky, aby si mohli dát v odpočinkovém čase dvacet.

Ti lidé se s námi chtěli i bavit. O technických problémech. Nechlástali.

Když Zamoták po několika hodinách konečně vjížděl poprvé do cíle, přivítali jsme ho rachejtlem. Tak se to opakovalo často-krát. Po druhé hodině v noci k nám došel Mormuch a požádal nás, abychom přestali, že dětští chrti potřebují spát. Čuto odpověděl petardou a slovy - Tak co sam lezou. A definitivně odešel.

Naše ceny za 17., 15. a částečně i 4.místo jsme věnovali Čutovi.

Máme nápad na novou čtyřtřicetihodinovku. Každému účastníkovi se přilepi na prdel igelitový pytel a soutěží se, kdo víc naprdí. Kdo půjde srát, je diskvalifikován. Doufáme, že tak aspoň tři ročníky vydržíme, než přijedou atleti s cisternou vařených fazolí.

Moták

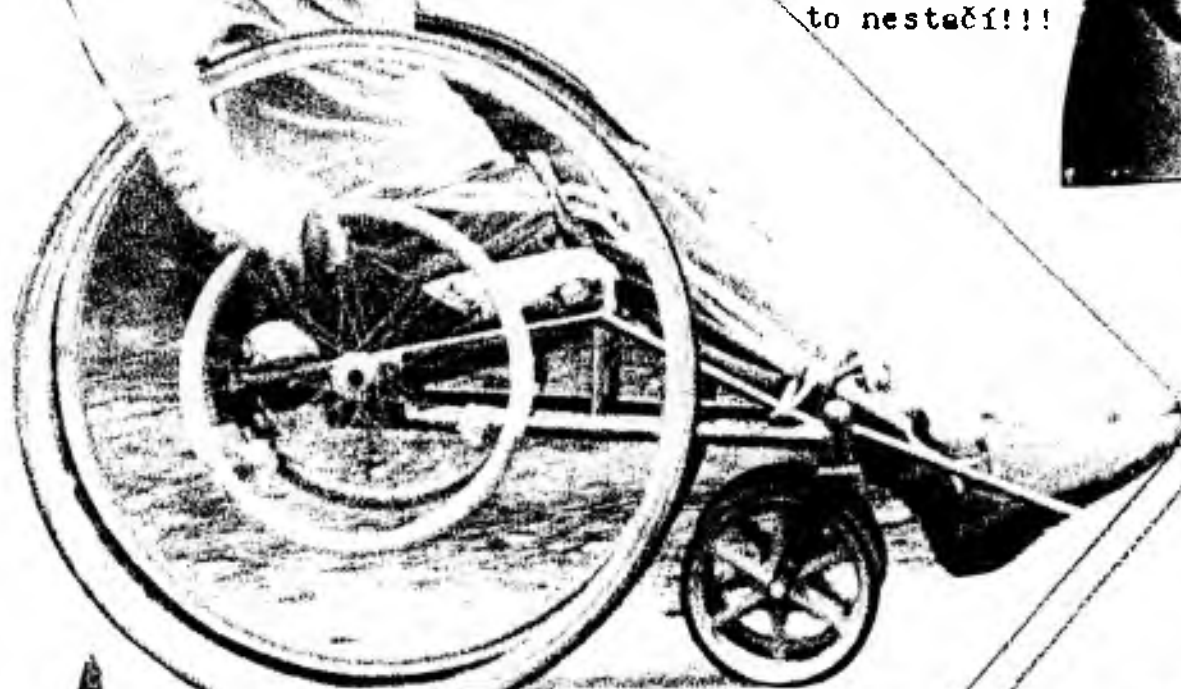
Jistě že v nové soutěži bude i ženská kategorie/viz.foto/

- 6 -
REKLAMA

for
I. D.

NOVÝ PRIL :

...ale na
tuhle pánev
to nestačí!!!

Na šotolině ve své třídě zvítězila ...

Umírá mi maminka...

...konečně!!!!

Na počátku byla SAZKA

1970

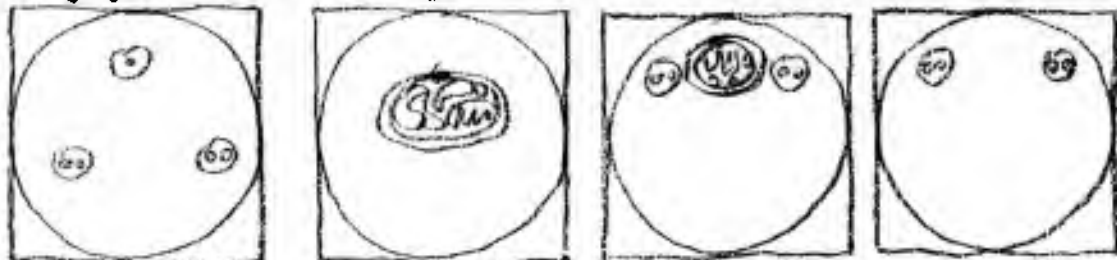
VĚDECKÝ VÝZKUM POPELNIC

Poněkud podivně znějící název dnešního zamyšlení ztrácí svou neobyčejnost ihned jakmile jej posuneme do světla současné rozporuplné doby. Poněvadž dochází a stále ve větší míře bude docházet k ožebračování širších vrstev obyvatelstva, dostanou se na dno společenské hoře žebříčku i ti naši spoluobčané, jimž se dříve protivily způsoby, které toto živení nerozlučně doprovází. Rozjitřená psychika takovéto - jistě dosti početné skupiny občanů - ještě dále umocňuje jejich problémy s aklimatizací na novou, dosud nezažitou sociální pozici. Bývalý pan nebo soudruh velkopodnikatel, ozdoba večírků elitních spolků, ten vychovaný, jemný a inteligentní elegant, se přece jen trochu začervená, když má ve svém kritickém postavení poprvé v životě hrábnout pod víko popelnice. Zejména za bílého dne, na frekventovaném sídlišti, si dotyčný novopečený chudák dá většinou zajít chuť na průzkum netradičního zdroje obživy. Pokud už přijde k nejhoršímu a zvědavá zlomyslná důchodkyně vás osloví vaším dřívějším titulem - např.: "A, pan doktor, co vy tady tak..." / nechá vtípně na vás, abyste se smažil ve vlastní šťávě, megera! / je žádoucí mít v zásobě pohotovou odpověď typu: "Ale, ukradli mi tašku s padesáti tisíci, chvíli jsem je pronásledoval a někde tady ji odhodili..." nebo "Posílají mě z nemocnice, že prý tu nějaká krkavčí matka zanechala novorozeně." apod. Samozřejmě slétnou-li se na nás důchodkyně či důchodci jako hejno supů, nebudeme každé /mu/ z nich tvrdit něco jiného, aby si o nás ke všemu ještě nepomysleli, že náš rozum není v mezích normálu.

Všech popsaných rizik se můžete celkem hladce vyvarovat. Stačí velice málo. Investovat pár posledních milionů do přístrojového vybavení, s nímž dokážeme analyzovat obsah uzavřených nádob, aniž bychom se stali středem pozornosti vtíravých starousedlíků.

K posledním výkřikům moderní techniky, jako šitým na míru zkrachovalým akademicky založeným jedincům, patří popelnicový tomograf německé firmy Siemens, označovaný výrobním kódem AB-91. Operace prováděné soustavou funkcí ovládacího panelu jsou však přístupné i tuctovým občanům. Přístroj dokáže na vzdálenost až padesáti metrů stanovit látkové složení uzavřených nádob, nepřesahuje-li tloušťka plechu pět centimetrů. Vybavení AB-91 můžeme v naprostém klidu posedávat na lavičce a přitom si "otukávat" nejnadějnější popelnice pro naši noční výpravu za živobytím. AB-91 snímá horizontální řez popelnicí, přičemž výška tohoto řezu / vzdálenost ode dna / se nastavuje regulačním operátorem, který se dá naprogramovat i tím způsobem, že mapuje řez popelnicí ve stejných intervalech. Číselnou hodnotu intervalů řídí intervalový lokátor, pracující v rozsahu 0,3 metru až 1 centimetr. To znamená, že při nejjemnějším snímání 80 centimetrů vysoké popelnice získáme posloupnost celkem osmdesáti grafických záznamů. Vyhodnocování dílčích údajů provádíme za pomoci přiloženého manuálu a správné posouzení získaných dat vyžaduje delší praxi, podobně jako čtení z rentgenových snímků v nemocnici. Rozhodujícím činitelem při interpretaci materiálních podstaty jednotlivých složek popelnice je nejen zabarvení snímku, ale též intenzita odstínu a pak pochopitelně i tvar předmětu, jenž je možno precizně diagno-

Obr.1.

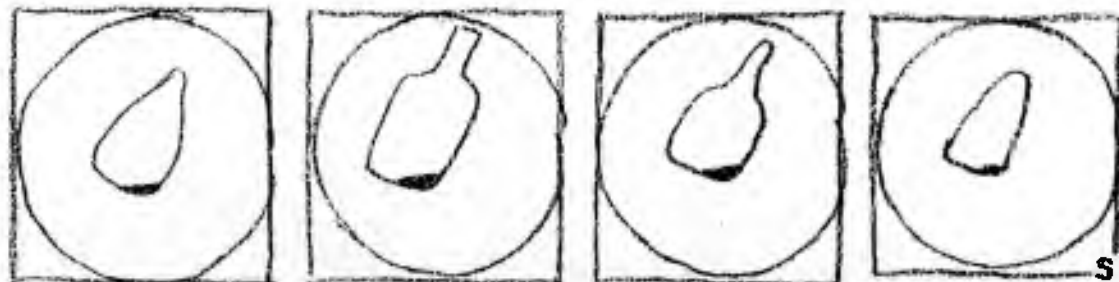
Obr. 2.

Obz. 3.

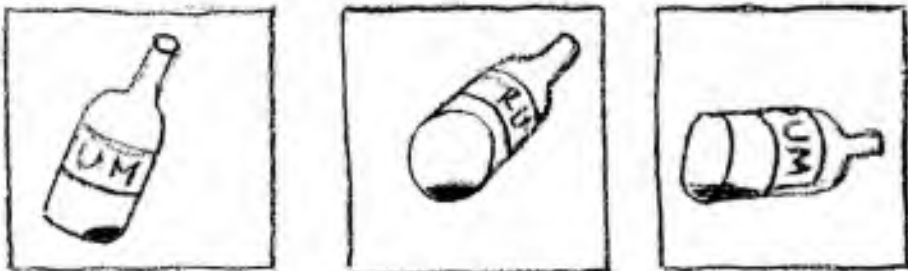

Obr. 4.

**SIEMENS
SPECIAL**

Obr. 5.

SIEMENS
SPECIAL

absorbovaného světla, jež je v přímém vztahu k množství světla absorbovaného skutečnou látkou, kterou neznáme. Vyhodnocení za pomoci pamětového bloku s absorpčními relativními konstantami všech známých látek, s nimiž je naše absorpční konstanta srovnávána, dává jednoznačnou odpověď na otázku konstituce látky v láhvi. Jedná se o 88 procentní rum, 10 procent glykolu, 1 % vody, 0,5 % metoxinu plus stopové množství neměřitelných sloučenin - rum je samozřejmě brán v klasické podobě - tedy 40 % lihu, 35% vody, 3% cukru, 1% síry a 0,25 % vitamínu R/.

Obbohacení informací z AB - 91 dokážeme velmi snadno ohromit žebráky, potulující se již beze studu areálem popelnic. Uzájme-li například bezdomovce, jak začíná svou každodenní šichtu u první popelnice, která mu přišla pod ruku, zavoláme si ho k sobě a poradíme, že jestli nepohrdne po ránu pančovaným velkým rumem, měl by si zajít rovnou k popelnici číslo osm, kde v hloubce 40 centimetrů nalezne na dně láhve, umístěné téměř v horizontální poloze 0,458432 litru žádaného životobudiče. Užaslý a povídavý dědeček rychle rozšíří novinu o velkém kontejnerovém prořekovi a vy se tak díky AB - 91 máte možnost stát králem nuzáků, uznávaným zejména pro svou nadpřirozenou moc.

Nuže, co vy na to? Solidní začátek kariéry uprostřed neznámého sociálního disentu, že? A přitom jak známe Němce z období po první světové válce, neřekla firma Siemens určitě poslední slovo.

JMC

JMC

ATLANTA

GEORGIA

1858

HARRIS

NEW YORK

1859

COLUMBIA

SOUTH-CAROLINA

1860

TRENTON

NEW JERSEY

1861

APPOMATOX

WEST VIRGINIA

APRIL
1865

ALBANY

GEORGIA

1865

